

[kisvárdai.lapok]

XI. évfolyam 7. szám – 2009. június 25., csütörtök

A Ványa bácsi hármasa — Daróczi Szonyája, Bicskei Ványája és Soltis Asztrovja — felejt-hetetlen maradt.

Tovább: 6. oldal »

Készüljön egy csodaszarvas-központú előadás, amibe bele lehet tűzni néhány olyan pillanatot, ami esetleg a turulmadárról szól, a hét vezérről vagy Emese álmáról.

Tovább: 7. oldal »

„Mire (lenne) jó a színházi sajtó? Arra, hogy szembesítse az alkotókat munkájuk eredményével, hatásával. Legyen ez akár pozitív vagy negatív, lényeges, hogy az alkotó minőségi visszajelzést kapjon. Kis színházak számára mindenképp fontos (lenne) tudni, hogyan látják az előadásokat hozzáértő szemek. Sajnos erre Erdélyben, és főleg Székelyföldön kevés lehetőség van.”

Nagy Pál

[fókusz.szerk]

Leonce és Léna – Gyergyószentmiklós

[komment]

Tibke négy próbával ugrott be az előadásba – pedig korábban sohasem játszott Popo királyának szerepét...

[színházi.szótár]

Manuáldebitás

Olyan agyi, illetve fizikai rendellenesség, melynek hatására a játszó színész képtelen megfelelő erővel arcul ütni kollégáját.

Vízágyeffektus

Adott darabon dolgozó egy vagy több alkotó egymásnak ellentmondó rendelkezései révén létrejövő, hullámszerűen továbbterjedő bizonytalanságérzet a munkafolyamat résztvevőiben.

Ministránsjáték

Az előadás egészét tekintve díszletelem vagy kellék funkciót betöltő, rendszerint pályakezdő vagy amatőr színészekre kiosztott színpadi szerep.

Zs. A.: Béres Lászlónak láttam pár előadását korábban, és ez sokkal összeszedettebb volt a többinél, például a Volponénál, amit tavaly hoztak el Kisvárdára.

S. M.: Szép a tér koncepciója, minden helyszín működött, jó a mozgás, a látvány; egyedül a bábukkal volt problémám. Azon kellett izgulnom, hogy esetleg felborulnak.

Sz. A.: Szerinted nem direkt mozogtak?

S. M.: Amikor öltöztették az egyiket, nagyon féltem, hogy eldől, pedig nem volt szabad eldőlnie. Úgy éreztem, hogy nincsenek annyira kitalálva – csak teszik-veszik őket ide-oda.

M. R.: Ez volt a didaxis az előadásban – hogy mennyire bábként működik Popo királyának egész udvartartása.

Zs. A.: Néha szépen voltak megvilágítva, és így nem maradt üres a színpad.

Volt néhány nagyon szép alakítás, a frissen végzett Máthé Annamária Lénája például jól működött.

S. M.: Nekem is tetszett, mert nem Léna-alkatú színésznő, kicsit más karakter volt, mint amit várnánk.

Zs. A.: A király-alakítás is gyönyörű volt, pedig Tibke [Szabó Tibor] csak beugrott az előadásba.

M. R.: Veres Előd viszont kilógott a többi szereplő közül.

Zs. A.: Nem tudta jól eljuttatni hozzánk a nehéz szöveget. De pályakezdő, érthető módon nincs meg az a rutinja, ami például a több mint tíz éve játszó Freddynek [Barabás Árpád].

Sz. A.: Én szerettem. Tetszett, hogy nem túlozta el a költőiséget.

S. M.: Tibke és Freddy nagyon jól operál a mozgással, a testtel, a gestusokkal – példa erre az a jelenet, amikor Valerio akrobatikus mozdulatokkal ráadta a ruháját Leonce-ra.

Sz. A.: És minden kellék ott volt a helyén, semmi fölösleges mozgás – a borosüvegért is csak kinyújtotta a kezét Leonce, és az ott volt. A zene is nagyon jól szerkesztett. Rosszul tudok lenni a zenei közhelyektől, viszont amikor Cári Tibor beemelt valamit, azt át is írta.

Zs. A.: Nem igazán értem, hogy mire futott ki az előadás. A végén Leonce és Léna kerül a trónra, de nem tudjuk meg, hogy ez jó vagy rossz.

S. M.: Talán ez volt a szándék – nincs nagy boldogság. Tetszett, hogy ott maradtam egy nagy kérdéssel a végén.

[komment]

Az, hogy több szakíró egy előadásról való beszélgetését hozza le egy lap, Boros Kinga egy korábbi, még A Hét idejéből származó ötletének átmentése. ☺

[kör.kérd]

A közönségzsűri Cyranója

„Ezért találták ki a görögök a színházat! Azt azért sajnáltam, hogy a címszereplő egyik – szerintem – legfontosabb mondata nem hangzott el a végén: »*Ugy megyek az Úr elé, hogy a becsületesemet nem adtam.*« Ha egy kicsit a mai korra vetítem az előadást – lásd: rozsdás hordók –, nem állítom, hogy csak a hajléktalanok között vannak Cyranók, de azt igen, hogy lehet, sőt van is közöttünk több Cyrano, akiknek ki- és elkerülhetetlen sorsuk a hajléktalanság – lesz. Ugyanis tudomásul kell venni (!), hogy ilyen világban élünk! Ambár addig szép a világ, míg egy ilyen dráma hatni tud az emberekre.”

„Egyszerűen lenyűgöző volt az előadás, és még most is – majd’ egy órával a produkció vége után – hat. És hagyom is, hogy hasson!”

„Élveztem az előadást, de a nagyon várt katarzis valahogy elmaradt. Nem úgy egy-két korábbi produkciónál! Ugyanakkor nagyon tetszett, ahogyan a rendező megoldotta a harcolós jelenetet. Az igazi telitalálat volt.”

„Nekem a Cyrano az igazi színházat hozta, azt, amit amúgy vártam is a fesztiváltól. Eddig – az ugyancsak ma látott Leonce és Lénával együtt – a Cyrano volt az az előadás, ami leginkább »megütött«. Nagyon emberi volt mindkettő, és úgy gondolom, a színháznak ilyen mélységekben kell megérintenie a nézőt. Azt is örömmel láttam, hogy ezúttal »élt« a színpad: mindig volt funkciója a térnek. Több korábbi előadásnál tapasztaltam azt, hogy mesterségesen és indokolatlanul beszűkítették, másszor meg fölöslegesen és bejátszhatatlanul kitérítették a teret a rendezők. Voltaképpen most a várszínpad és a várfal minden négyzetcentiméterére fontos szerepet kapott.”

K. B.

[találós.kérd]

Melyik színház dolgozik a leginkább előre?

Az udvarhelyi. Már elkészült a szilveszteri előadásuk.

[feszt.kör]

Románia

Országos Színházi Fesztivál,
Bukarest
www.fnt.ro

eXplore Tánc Fesztivál,
Bukarest
www.artlink.org.ro

MAN.In.FEST, Nemzetközi
Kísérleti Színházi Fesztivál,
Kolozsvár
www.manifest.uv.ro

Puck Nemzetközi Báb- és
Marionettszínházi Fesztivál,
Kolozsvár
www.teatrulpuck.ro

TESZT, Temesvári Euro-
régiós Színházi Találkozó,
Temesvár
www.csikygergelyfest.wordpress.com

Romániai Kisebbségi Színházak
Kollokviuma, Gyergyó-
szentmiklós
www.figura.ro

dance.movement.theatre,
Gyergyószentmiklós
www.figura.ro

Trans-Contact Nemzetközi
Kontakt Improvizációs Fesztivál,
Kolozsvár
www.groundfloor.ro

Szebeni Nemzetközi Színházi
Fesztivál, Nagyszeben
www.sibfest.ro

Reflex Nemzetközi Színházi
Biennálé, Sepsiszentgyörgy
www.reflexfest.ro

[magam.magam]

Nagyvárad

[spektrum]

Urbán Balázs blogja

Melyik előadást lett volna jó még látnunk a társulattól?

Leginkább A revizort Árkosi Árpád rendezésében, egy izgalmas munkafolyamat eredményeként. A válogató egyedül a Kasimir és Karolinét tekintette meg tőlünk, és azt meg is hívta. Többi előadásunk – és az alkotóik – így sajnos nem jutottak ahhoz az esélyhez, hogy szerepelhessenek a kisvárdai programban.

Mi az, amit a következő évadban jobban fogtok csinálni, mint a mostaniban?

Mivelhogy új kezdetet hirdettünk – de nemcsak ezért –, megpróbálunk mindent jobban csinálni. Nagyon sok munkára van szükség ahhoz, hogy hosszú évek, évtizedek mulasztásait bepótoljuk.

Mi a jó abban, hogy otthon éltek, dolgoztok?

Az elmúlt évadban nem voltunk otthon a színházunkban, mivel az épület még mindig felújítás alatt áll, ebben az egyetlen jó az, hogy... várj csak... nem jut eszembe...

Válaszolt: Dimény Levente, igazgató

Meglehetősen ambivalens emlékeket ébreszt bennem Kisvárdai és A csoda összekapcsolása. Amikor hat évvel ezelőtt zsűritagként vettem részt a fesztiválon, már korábban, egy pesti vendégjáték alkalmával láttam a bemutatót, s – mit tagadjam – biztos befutónak gondoltam. Aztán a várdai repríz nem sikerült igazán, ráadásul társaimat a zsűriben még a produkció így is nyilvánvaló kvalitásairól sem sikerült meggyőzőnem. A most felújított, átrendezett verzió természetesen nem valamilyen kései elégtétel okán van itt – hiszen az idén bemutatott magyar nyelvű előadások legjavához tartozik –, de kétségtelenül örömmel tölt el az „újrázás” lehetősége. És igazán érdekes lesz elbeszélgetni azokról a koncepcionális változásokról, melyek a mostani, felújított előadásban bekövetkeztek.

A sepsiszentgyörgyi Tamási Áron Színház esetében egyértelmű volt a választás – nemcsak A csoda által képviselt kimagasló minőség miatt, hanem azért is, mert a válogatás idején kevés premiert tartott a színház, s ezek közül a Sirályt egyértelműen sikerületlennek éreztem, míg a Figaro házasságának egy korai, kiforrotlan változatát láttam csak (úgy volt egyébként, hogy ez az előadás versenyen kívül látható lesz, ám erre végül egyeztetési problémák miatt nem kerül sor).

Hasonló mondható el Nagyvárad esetében is, azzal a különbséggel, hogy itt a színház által jelölt két előadás egyike sem képviselt kiugró színvonalat. Az Anca Bradu rendezte Kasimir és Karoline problematikus pontjai számosak, de érződik az előadáson a továbblépés, a minőségi változtatás igénye, melynek – összhangban a társulatban zajlott-zajló szervezeti változásokkal – lehet eredménye a jövőben.

Annál körülményesebb volt a döntés a sepsiszentgyörgyi M Stúdió esetében. Abban bizonyos voltam, hogy a társulatnak itt a helye, hiszen előadásaik szakmai színvonala aligha kérdőjelezhető meg. Az Uray Péter rendezte Romeo & Júlia, illetve a Goda Gábor készítette Törékeny a kortárs táncszínház eltérő útjait, lehetőségeit mutatja. Előbbi

egy ismert történet cserepeit ragadja ki, s érzékíti meg táncban, képből, zenében, míg utóbbi eredeti kreáció, mely bőven használ társzművészeti elemeket is. Ráadásul a Törékenyt előben láttam, míg a Romeót csak DVD-n. Goda rendezésének legsérülékenyebb pontját számomra az igen problematikus szövegek játékba emelése (illetve maga a szövegmondás) jelentette, de még így is hosszú töprengés, többszöri konzultáció, a Romeo újabb változatának „bekérése” után, kétségek között döntöttem csak Uray munkája mellett – közhelyes a fordulat, de tényleg igaz: én is csak most fogom meglátni, jó döntés volt-e.

[komment]

Köszönjük a színházaknak, hogy válaszaikkal segítették munkánkat. (A szerk.)

[magam.magam]

Sepsiszentgyörgy

Melyik előadást lett volna jó (még) látnunk tőletek?

Bocsárdi László: A Figaro házassága avagy Bolond 1 őrült nap!!! című produkciót szeretnénk volna még elhozni, sajnos anyagi okok miatt nem sikerült. A fiatal Zakariás Zalán lendületes munkája fontos találkozást jelent a rendező és színházunk művészei között. Egy másik, még nagyon friss, de szerintem értékes produkció Pálffy Tibor Az utolsó tekercs című egyéni előadása. Szerintem Pálffy jelen pillanatban az egyik legfontosabb magyar színész, és ez az első ilyen jellegű próbálkozása.

Nagy Alfréd: A Figaro házasságát, mert úgy gondolom, hogy újszerű stílust képvisel a szentgyörgyi színházban, de talán az egész erdélyi színházi életben, és néhány színésznek jó megmutatkozási lehetőséget kínált.

Mi az, amit a következő évadban jobban fogtok csinálni? ☺

Váta Loránd: Ebben az évadban volt az első Reflex Fesztivál, ami igazi úttörő ötlete Bocsárdinak. Meghaladott minden eddigi fesztivál-kezdeményezést a régióban, és kitágította a színházcsinálás gondolatát: ne önmagunk körül forogjunk, hanem vegyük észre azokat a színházi jelenségeket, amelyek a legjobb európai színházakra jellemzőek. Ezt kellene folytatni. A magunk számára? Jobb és jobb előadásokat kell létrehozni, ez mindig cél. Elmélyültebben, jobban kell megoldani minden szerepet.

B. L.: Megpróbáljuk jobban megszervezni a színházunk tevékenységét; ami pedig az előadások minőségét illeti, reményeim szerint olyan rendezőkkel fogunk együtt dolgozni a továbbiakban, mint például Zsótér Sándor, Mohácsi János vagy a romániai rendezők közül Alexandru Dabija, aki ősszel már kezd is nálunk.

N. A.: Folyamatosan kettős érzés van bennem: mialatt azt érzem, hogy az utóbbi időben fejlődtem szakmailag, egyre több hiányosságomra is ráismerek. Szeretném megtartani a nyitottság állapotát a világgal szemben, és szeretném, ha meg tudnám lepni magam, ha néha meg tudnék újulni.

Melyik az az előadás, ami nem hagy nyugodni titeket?

B. L.: Vagy két éve találkoztam a Deutsches Theater Emilia Galotti című produkciójával, ami nyelvezetének újszerűsége miatt azóta is kulcsfontosságú előadás számomra.

V. L.: Legutóbb a Ványa bácsi maradt emlékezetes. Egy sor nagyszerű előadást láttam már Kolozsváron, annak idején a Vlad Mugur előadásai is – például a Cseresznyés kert – lenyűgözőek voltak. Aztán idén a Reflexen látott előadások tettek mély benyomást rám: a Deutsches Theater és a Krakkói Stary Theater Oreszteiai jutnak eszembe.

N. A.: Mindkét előadásban lenyűgözött a színészi játék intenzitása és az a bátorság, ahogyan ezeket a „rég” görög tragédiákat kortárs szellemben újrafogalmazták.

Mi a jó abban, hogy otthon éltek, dolgoztok?

V. L.: A szülővárosom Sepsiszentgyörgy, barátaim nagy része itt él. Mitől lennék boldogabb máshol? Úgy gondolom, ha az ember jól végzi a dolgát, majdnem mindegy, hol teszi. Budapesten is csak próbákra járnék, játszánám az előadásaimat. Persze korlátai is vannak a kisvárosnak, de szakmailag ez előnyt is jelenthet: az ember elmélyültebben tud dolgozni.

Igyekszem sokat utazni, igyekszem elkerülni azt, hogy csak a szűkebb környezetemre figyeljek. Jó példa erre a Reflex Fesztivál, a turnék, melyeken részt veszünk, és mindig kitalálok magamnak különböző más munkákat, legyen az szavalóverseny, forgatás, egyéni műsor... Ezek egyensúlyt teremtenek. Tudatosan törekszünk arra, hogy esztétikailag, művésziileg ne zárkózzunk el. Színházunk műsorpolitikája szerencsére támogatja ezeket a törekvéseinket.

B. L.: Szervesebben tudunk kommunikálni azzal a közönséggel, amely folyamatosan körülvesz bennünket. Könnyebben tudunk önmagunkról beszélni, ha folyamatos kapcsolatunk van térségünkkel. Ez sokkal fontosabb annál, mint hogy a különböző kötődésektől függetlenül fesztiválokra gyártsunk előadásokat. Ha eljutunk fesztiválokra, az azért van, mert saját magunkról sikerült megfogalmazni olyasmiket, amik univerzális értékkel bírnak.

[lánc.kérd]

From: Trill Zsolt

To: Bérczes László

Subject: Re: Pityu

Hogy mikor fogom megtanulni A Pityu bácsi fiából azt a monológot, amit eddig nem sikerült?

Jaj, te, a színház annyira improvizatív dolog, hogy bármit lehet csinálni, az érzés a lényeg, nem a szöveg, nem kell erre annyira rágórcsölni. A színház hangulatokból tevődik össze, ezért csodálatos, és mindig más, ezáltal persze a szöveg is mindig más...

[színházi.szótár]

Blackout

Amikor a színész az alkotás magányában, például monológ közben egyszer csak mindent elfelejt, és nincs az a mentőöv, ami ki tudná húzni a csávából (a sűgő se).

Anterit

Előadások előtt a próbára, bemelegítésre, ráhangolódásra szánt idő, melynek leggyakoribb megnyilvánulási formái a diákoknál: seprés, felmosás, takarás, emelvény-átszerelés stb.

[komment]

A kritika nem rendezői utasítás, Frédikém!

Zseka

(vö. az 5. szám címlapja)

[találkozásaim]

Nánay István blogja

Soltis – Bicskei – Daróczi

Nézem az Újvidéki Tanyaszínház 30 évét reprezentáló tablókat, és felidéződik bennem az alapító, Soltis Lajos alakja. S mellette Bicskei Istváné és Daróczi Zsuzsáé. Ők hárman emlékeimben egyek. Akkor ismertem meg őket, amikor Harag György – ma már róla, az utolsó félszázad egyik legnagyobb magyar rendezőjéről is mesélni kell a fiatalabbaknak – Újvidéken Csehov-trilógiát vitt színre. Harag kedvenc színészei közé tartoztak. A Ványa bácsi hármasa – Daróczi Szonyája, Bicskei Ványája és Soltis Asztrovja – felejthetetlen maradt.

Amikor Újvidéken jártam, a Bicskei–Daróczi házaspár fogadott be szűkös lakásába, esténként meg Soltis vendége voltam abban a kocsmában, ahol mindenesként élte ki hedonista szenvedélyeit. Egyik nap széttranszírozott egy disznót, este fantasztikus ételeket főzött belőle, másnap egy vajdasági szerző darabját próbálta, és Csehovot játszott. A Godot-ra várva egyik legnagyszerűbb előadását is a Soltis–Bicskei párosnak köszönhetem, akik klasszikus bohócnak játszották Gogót és Didit.

Soltis az újvidéki akadémistákkal, fiatal színészekkel alapította meg 1978-ban a Tanyaszínházat. Eleinte Bicskeiek is részt vettek az előadásokban. Többször jártam Kavillóban, ahonnan minden évben indul az egyhónapos turné. Láttam előadásukat egészen kicsiny település határában, és Szabadkán tömbházak árnyékában. Jelen lehettem azon a bemutatójukon is, amely a háború miatt nem a Vajdaságban, hanem Magyarországon született: a Csantavéri passióval az elesett fiatalok emlékének adóztak.

A három barát életútja aztán nagyon eltérő módon alakult. Daróczi hirtelen otthagya Újvidéket, sőt a színészetet is. Rövid ideig Pina Bauschnál tanult és dolgozott, aztán hazatért Romániába, a szülőfalujába. Néhány éve – már Bicskei Zsuzsaként – elképesztő erejű szólóval (Asszonytánc) tért vissza a pályára. Játszott Sepsiszentgyörgyön, tanult Japánban és Nagy József társulatánál. Lohinszky Lorándról írva róla tettem említést, aki tanára volt a vásárhelyi akadémián, ahol a vajdasági Bicskei (Bütyök) is tanult, s aki Nagy József Jel Színházának színésze lett. Soltis a Jugoszlávia széteséséhez vezető háború elől Magyarországra telepedett, több színházat megjárta, míg Veszprém mellett telepedett le. Egy dunántúli kisváros alternatív együttesénél is dolgozott. Egy vendéggjátékukról hazamenet tragikus balesetet szenvedett, s vele együtt az együttes néhány színésze is meghalt. A színház azóta az ő nevét viseli.

Amikor a Tanyaszínház előadását néztem, órá is gondoltam. Milyen nagyszerű Tevje lett volna. De így is rendben van: Vukoszavljev Ivánnak – éppen úgy, mint a Tanyaszínház vezetőjének, Magyar Attilának (Öcsi) – ő volt az osztályvezető tanára. A sorsok összeérnek.

[báb]

Nagyvárad

Lélek Sándor-Tibort, a nagyváradi Árkádia Ifjúsági- és Gyerekszínház Lilliput Társulatának vezetőjét kérdeztük:

Az intézmény bábszínházként indult 1950-ben. Négy évig csak magyar nyelven játszott, azután alakult át kéttagozatossá (magyar és román tagozat), ahogy a mai napig is működik. A színház megnevezése néhány éve változott Állami Bábszínházról Árkádia Ifjúsági- és Gyerekszínházra, a magyar társulat pedig felvette a Lilliput nevet. Az intézmény fenntartója a Bihar Megyei Tanács.

Nincs főprofilunk, nem is akarnék főprofil, mert Nagyvárad elég kis város, nem engedhetjük meg magunknak, hogy ráálljunk egy bizonyos előadástípusra. Az idei évadunk kivitelezésébe kicsit belezavart az épület folyamatban lévő felújítása, de a közönség nem maradt produkció nélkül. Kiemelném a Csillaglépő csodaszarvas című előadásunkat Rumi László rendezésében: autentikus szertartásjáték, pentaton belső-ázsiai zenével. Rumi meghívása régi vágyunk volt, mert nagyon szeretjük a képi világot. Minden évben létre szeretnék hozni egy-egy magyar vonatkozású előadást, egy gyönyörű szép népmesét vagy egy eredetmondát, valamit, ami a miénk. Ezúttal az volt az elképzelésem, hogy készüljön egy csodaszarvas-központú előadás, amibe bele lehet tűzni néhány olyan pillanatot, ami esetleg a turulmadárról szól, a hét vezérről vagy Emese álmáról. Rumi aztán szabad kezet kapott, én csak a tematikát, a csodaszarvas-témát adtam meg. Nagyon jó volt az előadás fogadtatása, Békéscsabán, a nemzetközi bábfesztiválon is nagy sikert értünk el vele. A jövő évadot Urbán Gyulával indítjuk, aki egy ősbemutató szerzője és rendezője lesz, majd Arút kiskacsa következik, Tóth Tünde rendezésében. Utána egy „házi” rendező következik, mert szeretünk olyan társulati tagot a rendezés közelébe engedni, akinek akad egy jó gondolata: Daróczi István rendezzi A császár új ruhája című darabot. Az évadot műhelymunka zárja Kuthy Ágival. És később talán Rumi Lászlót is sikerül visszahívunk rendezni.

[színházi.szótár]

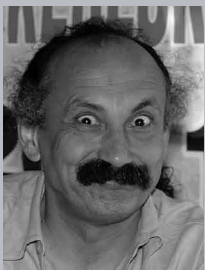
Súgójel

Extrémebb esetekben a súgó kénytelen egyéni jelrendszert kidolgozni a művészkollégák számára, melyek jelölhetik a belépést, vagy más lepon- tozott színpadi mozzanatot. Sok esetben nem csak idő- sebb társulati tagok kényszerülnek ilyen és ehhez hasonló segédeszközök használatára.

[komment]

Két szempontból is nagyon fontos a Csillaglépő csodaszarvas. Egyrészt Laci pályáján nem előkép nélküli, hogy mítoszokkal, pogány hitvilággal, eredetmondákkal foglalkozik, és az identitás kérdését próbálja körüljárni. Nagy kérdéseket nem vet fel ez az előadás, csak azt mondja, hogy gyere be ebbe a világba, ez tökéletes kör, itt jól érezheted magad. Laci az előadás tervezőjével, Balla Gábor képzőművésszel organikus játszótérrel épített fel a színpadon, a gyerekjátékban megőrzött virtuális formákat megidézve. A gyerekek nagyon élvezik, mintha ők is benne lennének a játékban. Bár nem értik az asszociációkat, a ritmusok és a képek dinamikája elragadja őket. Az előadás erőteljesen a táltosvilágra emlékeztet, de nyilvánvaló, hogy nem akarunk műsámánokat a színpadon, erre Laci vigyázott is, és ezért gyerekjátékká szelídítette. Másrészt azért fontos ez az előadás, mert komoly szakmai előrelépés a társulat életében. Hiteles, főleg azokhoz képest, amiket a társulattól korábban láttam. Jó lenne így folytatni. És jó, hogy Laci hisz a mesékben, és fel mer vállalni egy ilyen formát.

Pályi János, bábművész

[mai.program]

[blitz]

11,00 és 13,00

Robin Hód

(gyerekprogram)

Lilliput Társulat, Nagyvárad

Kamaraterem

16,00 Romeo & Júlia

(versenyprogram)

M Stúdió, Sepsiszentgyörgy

Rákóczi-terem

18,00 Tamási Áron nyomán

A csoda (versenyprogram)

Tamási Áron Színház,

Sepsiszentgyörgy

Művészetek Háza

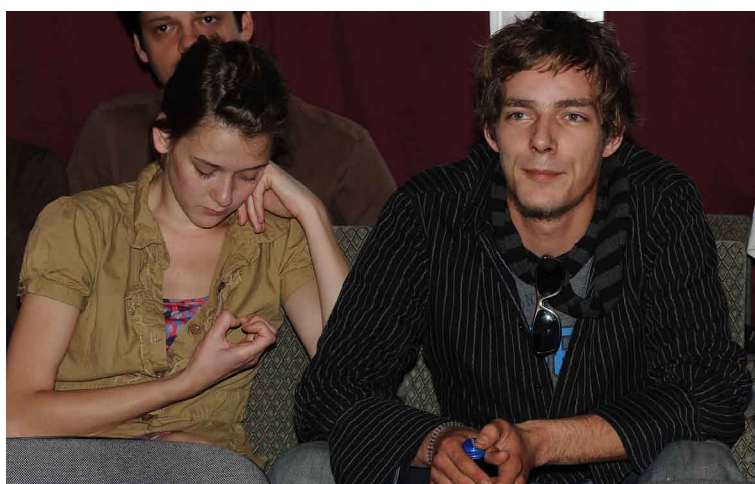
21,00 Ödön von HorváthKasimir és Karoline

(versenyprogram)

Nagyvárad Állami Színház

Szigligeti Társulat

Várszínpad

A címlapon:

Szabó Tibor (Leonce és Léna)

[kiszvárdai.lapok]

a Magyar Színházak XXI. Kiszvárdai Fesztiváljának
napilapjaFelelős szerkesztő: **Zsigmond Andrea**Szerkesztők: **Markó Róbert, Sőregi Melinda**Munkatársak: **Kovács Bertalan, Sztrókay András**Fotó: **Szkárossy Zsuzsa**Szakmai tanácsadó: **Nánay István**Nyomdai előkészítés: **Jurás László**Nyomdai kivitelezés: **Gprint Iroda**Felelős kiadó: **Nyakó Béla**

ISSN 1587-8325

www.kisvarda.szin haz.hu

A Magyar Színházak XXI. Kiszvárdai Fesztiváljának támogatói:

Oktatási és Kulturális Minisztérium, Nemzeti Kulturális Alap,
Kiszvárd Város Önkormányzata, Szülőföld Alap,
Szabolcs-Szatmár-Bereg Megye Önkormányzata

OKM

Médiatámogatók:

nka

Duna Televízió, Vár FM Rádió, Magyar Színházi Portál